

عنوان مقاله:

چگونه توانستم با اجرای صندلی صمیمیت مشکل کمروبی یاسین دانش آموز سوم ابتدایی را بهبود ببخشم

محل انتشار:

نهمین کنفرانس ملی یافته های نوین علوم و تکنولوژی با محوریت کامپیوتر، مدیریت و حسابداری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مریم رامینه - کارشناس ارشد روان شناسی تربیتی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

الگوی های ارتباطی افراد از همان دوران کودکی متفاوت است؛ اما مهم این است که الگوی درست «ارتباط موثر» را از همان دوران کودکی فرا بگیریم. منظور از آموزش مهارت ارتباط موثر این است که، ارتباطات میان فردی و اجتماعی کودک را در مسیر بهبود قرار دهیم. بر این اساس پژوهش حاضر، به روش توصیفی از نوع اقدام پژوهشی، با هدف برطرف کردن مشکل کمروبی یاسین، دانش آموز کلاس سوم ابتدایی انجام شد. برای جمع آوری داده ها از مشاهده، مصاحبه، و منابع اطلاعاتی مختلف استفاده شد. با تشخیص اینکه کم رویی نوعی ناتوانی در فراگرد اجتماعی بودن یاسین داشت، تلاش کردم، با برقراری ارتباط خوب، فعالیت صندلی صمیمیت را از مقدمات آن که شامل ببین و بگو و گوش کن و بگو می باشد را، به صورت مرحله به مرحله برای یاسین اجرا کنم و مشکل کمروبی یاسین را بهبود ببخشم. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد؛ دانش آموزانی که درگیر مشکل کم رویی هستند را می توان با شناسایی به موقع و روبرو کردن آنها با موقعیت های، از ساده به دشوار برای سخن گفتن در جمع و ورود به دنیای اجتماع آماده کرد و از کمروبی آنها کاست.

کلمات کلیدی:

صندلی صمیمیت، کم رویی، دانش آموزان، ببین و بگو، گوش کن و بگو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1751496>

